

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוואס שליט"א

ביחד

תכונות ומזג

למדנו שבבחירת בן זוג, צריכים להיות מתואמים בהשקפה. לא כן הדבר בענין התכונות והמזג. כדאי לבחור מישהו קצת שונה.

חז"ל מביאים שתי דוגמאות קיצוניות פְּסָמְנִים לבחירת בן זוג:

1. 'גבוה לא ישא גבוהית, שמא יצא מהן תורן!'

הוא שני מטר ועשרים, והתחתן עם בחורה שני מטר ועשרה - ונולד להם ילד בגובה ארבעה מטר וארבעים... הילד לא צריך להיכנס הביתה כדי לאכול, הוא עומד ברחוב, פותח את חלון המטבח בקומה השניה ושואל: אמא, מה יש לאכול?

2. 'ננס לא ישא ננסית, שמא יצא מהם אצבעי!'

בעלה שואל אותה: שולה, איפה הילד? והיא עונה: לא יודעת, אולי טאטאתי אותו... מכאן למדנו שלהיות זהים זה לא כל כך טוב. לכן בחור גבוה יקח בחורה קצת נמוכה, ובחורה גבוהה תתחתן עם גבר קצת נמוך, והילד יצא נורמאלי! הרי לפנינו שוני שהוא השלמה.

הדבר נכון גם לגבי טמפרמנט. כדאי שבחורה טמפרמנטית תחפש גבר קצת רגוע וכן להיפך. **בחורה איטית מאד התחתנה עם בחור עייף ואיטי כמוה... היא שאלה אותו: מה השעשהה...? והוא ענה לה: השעה עתה... חרד... ובסוף נולדה להם כרית!...**

אם נתבונן סביבנו ניווכח שישנם הרבה זוגות שבהם בני הזוג שונים זה מזה בטבעם בתכונותיהם ובמראם, ואף על פי כן הם מסתדרים ביניהם יפה מאד, ומצליחים בחיי הנישואין

דוגמא נוספת: אם הבחורה אוהבת לטייל הרבה בחיק הטבע והבחור אוהב להיות בבית או להיפך, זהו גם שילוב מוצלח, כיון שאחד מאזן את השני.

אם שניהם מטיילים מושבעים, אז הילדים יגדלו בחיק הטבע.

ואם שניהם יהיו כל הזמן בבית, אז הילדים ימצאו את ההורים מתחת 'לקורי עכברוש'.

(לקורי עכברוש - מילון 'ביחד')

פרשת השבוע

נזירות

תורתנו הקדושה נתנה אפשרות לכל יהודי להתעלות ולהתקדש ואפילו שהוא לא כהן ולא לוי על ידי קבלת נזירות. אמר הכתוב "איש או אשה כי יפליא לנדור נזיר להזיר לה...". התקדשות הנזיר צריכה להיות על ידי הימנעות משלשה דברים: א. אסור לו לשתות יין. ב. אסור לנזיר להסתפר. ג. לא להיטמא למתים.

בדרך זו יתעלה האיש הנזיר ויתקדש עד כדי כך שהתורה קוראת לו קדוש. מה פירוש המילה קדוש? מופרש מובדל ומיוחד. האדם שקיבל על עצמו נזירות הפך להיות מופרש ומובדל משאר האנשים לכן התורה קוראת לנזירות "יפליא". נזירות נקראת הפלאה.

בלשון הקודש המילה "פלא" הוא דבר לא שיגרתי. למשל פיל נקרא פיל מלשון פלא, פיל הוא חיה לא שגרתי בכלל. חז"ל אומרים שהרואה פיל בחלום - פלא נעשה לו. (למשל בעל ששופך כלים... זה פלא גדול אם הוא לא קיבל מאשתו התראה). גם הנזיר שלא שותה יין ולא הסתפר זהו פלא ולא שיגרתי כי כל האנשים כן עושים פעולות אלו ולא נמנעים מכך.

ומרגע זה שהאדם קיבל על עצמו את ההגבלות הללו הוא הפך להיות מורס מעם ומגיע למדרגת כהן. נמצאנו למדים שככל שההגבלות רבות יותר האדם מתקדש ביותר ומתעלה מהבלי העולם הזה. אולי זאת הסיבה שמיד לאחר פרשת נזיר ישנה פרשת ברכת הכהנים כמו שאמרנו שהנזיר נקרא קדשו והכהן גם כן נקרא קדוש.

וכאשר מסתיימים ימי הנזירות מביא הנזיר קרבן, מגלח את שערות ראשו ומקריבן על גבי המזבח. ודבר מענין מצאנו כאן גם כאשר האדם הזה סיים את נזירותו עדיין לא הפסיד את מדרגתו הגדולה שקנה בזמן הנזירות שנאמר "ואחר ישתה הנזיר יין" למה לא כתבה התורה ואחר ישתה האיש יין? למה התורה עדיין קוראת לו נזיר? ללמדנו שגם אחרי ככלות הכל עדיין הוא נשאר במדרגת קדושה כמו נזיר. ומי לנו גדול מהנזיר שכולם מכירים - שמשון! שמשון היה לנזיר עוד מבטן אימו. אימו קיבלה על עצמה נזירות טרם נולד וגם הוא היה נזיר כל ימיו. שמשון התעלה לדרגות כל כך גבוהות עד כדי שהיה יורד לארץ פלישתים וחוזר משם ולא נטמא ולא למד מהם.

לכן רק הוא יכול לשפוט את ישראל לבד ללא מסייעים כי הוא עצמו היה הצבא, החייל, והשופט. ומעולם לא ביקש עזרה מאף אדם בפעולות שעשה. לכן הוא נקרא בשם שמשון כלומר שמש קטנה מה השמש לא צריכה עוזרים ומאירה לבד כך שמשון היה פועל לבד, והכל בכח הקדושה העצמה שנתנה לו נזירותו.

ובאמת שמשון שפט את ישראל 20 שנה אבל הפסוק בספר שופטים כותב שהוא שפט את ישראל 40 שנה. הא כיצד? 20 שנה לאחר מותו עדין הפלישתים היו מפחדים מפני עם ישראל, רושם קדושתו נשאר לזמן רב.

שבת שלום - אבנר קוואס

הרופא נתן לפצינט "שלושה חודשים" מקסימום לחיות. והנה קרה נס והאיש הבריא. אמר לו הרופא: "תגיד תודה לפחות". השיב הפצינט: "דוקטור, תגיד אתה תודה - כי כאשר גסטני ראיתי את המלאכים מכינים את רשימת הרופאים שצריכים למות השנה, וביניהם היה גם השם שלך. אז אמרתי להם: "תוציאו אותו מהרשימה, הוא בכלל לא רופא..."

בדיחה

חינוך או אילוף

וטרף את המאמן. את אותה שאלה נשאל לגבי מושיקו, מה יקרה כשהוא יגדל והיבמבה' כבר לא תמשוך אותו ואת היבומבה' הוא יוכל לבלום? אין ספק שמושיקו יחזור לדבר מילים גרועות כמקודם. והאבא והאמא ישאלו: היכן טעינו, הרי מספר שנים הוא דיבר יפה והיה מחונך? ואנו נענה להם: הוא לא היה מחונך אלא מאולף. אמרנו שהשתלם לאריה להיות ממושמע. אם כן, בתקופה שבה האריה היה ממושמע לאדונו, מה הוא עשה עם הפרא שבו? התשובה לכך היא: הוא הדחיק אותו זמנית! נמצאנו למדים שאילוף פירושו - הדחיקת הרע. אם אילוף הוא הדחיקת הרע, אז חינוך הוא עקירת הרע. עכשיו הבנו את השוני המהותי בין האילוף לחינוך. האילוף לא משנה את האדם בעצם אלא רק מדחיק וכובש את הדחפים הרעים. מה שאין כן החינוך, שעוקר את הדחפים הרעים או לפחות מעדן אותם, ואז האדם נהיה טוב יותר.

המילה אילוף, קצת צורמת כשמדברים על חינוך ילדים. אילוף שייך יותר לבעלי חיים ולא לבני אדם. אז למה אנחנו משתמשים בכל זאת במילה 'אילוף'? שתי תשובות לדבר: א. כדי לתת ניגוד למילה חינוך, ודרך זה נוכל להבין יותר את יסודות החינוך. ב. אנחנו בעצמינו נעזרים לפעמים בשיטת האילוף. נקדים ונאמר, שכמו בחולי הגוף, כך בחולי הנפש. אם יודעים לתת את הדיאגנוזה הנכונה כבר יש בידינו חצי תרופה. רופא טוב אינו הרופא שמחלק תרופות בדרך של ניסיון על המטופל, אלא באבחון נכון וקולע של הבעיה. ניתן דוגמא, מושיקו, ילד בן שבע, נכנס הביתה כשאבא היה בסלון. הוא אמר מילה גרועה ששערותיו של אביו סמרו. ואני שואל, מה יקרה לאדון ביום שבו יפסיק להשתלם לאריה להיות ממושמע? יכול להיות שלא ישאר אדון... וכבר קרה כמה פעמים שבאמצע אימון או תרגיל קם האריה

סיפור לשבת

הרב המקובל הרב יעקב מוצפי זצ"ל

סיפר הגאון רבי יעקב מוצפי זצ"ל מעשה שבדידו הווה עובדא: בבגדד היו שני חברים טובים, שעזרו זה לזה בכל הזדמנות, פעם קנה אחד מהם דירה, וניזקק לסכום כסף גדול. הלך וסיפר לחברו, והלה הלווהו את הסכום בחפץ לב וברצון. כעבור זמן מה החרימה הממשלה את הדירה. לא עברו ימים מרובים, והחלה העלייה לארץ הקודש. השניים עלו ארצה, וכעבור שנתיים ימים נפטר הלווה. לילה אחד, חודשים מספר לאחר פטירתו, הופיע הלווה בחלומו של רבינו וסח לו את דבר ההלוואה. הוא התחנן לפניו שיזמין אליו את המלווה ויסביר לו, שלא היה באפשרותו להחזיר את דמי ההלוואה, ויבקשו שימחל לו במחילה גמורה, כיוון שאין לו מנוחה בעולם האמת כל זמן שלא נפרע החוב. בבוקר, מיד לאחר התפילה, כתב ר' יעקב מכתב למלווה והזמינו אליו. כעבר שבוע התייצב האיש לפניו. הרב שאלו: "האם היה לך חבר ושמו פלוני? - כן, מנוחתו עדין", השיב החבר. המשיך הרב ושאל: "האם הלווית לו כסף לדירה?", האיש השיב בפליאה: "אכן, כן". "האם הסכום היה כך וכך?" "כן רבינו", השיב המלווה והשתאה מהיכן הרב יודע על כך, הרי כאשר הלווה את חברו אף אדם לא היה נוכח במקום. "ומה דעתך לעשות בעניין החוב?", "מה אוכל לעשות, חוב אבוד הוא!". המשיך הרב ואמר: "אם כן, אמור נא בפה מלא: הריני מוחל לפלוני על חובו במחילה גמורה, ולא יענש בסיבתו". אמר הלה כן, והלך לדרכו. בערב הופיע הנפטר בחלומו של הרב בשמחה ובמאור פנים ואמר לו: "תנוח דעתך, כשם שהנחת את דעתי". וביקשו לספר סיפור זה ברבים, למען ידעו הכל מה חמור העוון של אי השבת החוב בעולם האמת.

בכל עת היה הרב משנן בלא הרף את הנחיצות בהתחזקות באמונה, ובדברו בזה, היה נוהג לספר מעשה נורא עד מאוד. במשפחה אחת נולד ילד קטן, שבכה יומם ולילה. פיו לא פסק

מלצעוק. הוריו פנו לרופאים, פקדו את המומחים, ערכו לו בדיקות קשות ומכאיבות ולא מצאו את סיבת הבכי שאינו פוסק. פנו לחכמים ולבעלי סגולות- אולם ללא הועיל. התינוק צרח נוראות עד שקצו בחייהם. לא היו לו זמני אוכל ושינה, משחק ומנוחה. הוא לא נתן להוריו הפוגה לא ביום ולא בלילה, לא בחול ולא בשבת. החיים במחיצתו היו סיוט מתמשך, והנורא מכל: הוא עצמו סבל קשות, וההורים נקרעו בין רחמים לכעס חסר אונים. יום אחד הלכה אמו לשוק לקנות, ומצאה דף של חומש מוטל ארצה. גחנה והרימה אותו, נשקה לו, ניקתה אותו וחשבה: "אולי ישלח הקב"ה רפואה שלמה לבני ע"י הדף הקדוש הזה!". כאשר חזרה לביתה, הניחה את הדף בחדרת קודש ובתפילה שבלב מתחת לכריתו של התינוק ואמרה: "ריבוננו של עולם, אני אשה פשוטה, אינני יודעת קרוא וכתוב. אך יודעת אני, שזהו דף קדוש מתוך תורתך הקדושה. יהי רצון שיהיה לקמיע מועיל, עלה לתרופה!". מאת ה' היתה זאת. הילד שקע לראשונה בחייו בשינה רגועה. מאותו יום, חל שינוי משמעותי בהתנהגותו. הבכי פסק לחלוטין, הוא היה רגוע ושלו, חיוך האיר את פניו ואף את פני הוריו. האב היה נרגש. אצל מי הייתה, מפי מי התברכה, כיצד אירע הנס המופלא? חזר ושאל. והאשה, בתמימותה, סיפרה לו את דבר המעשה, והוציאה את הדף מתחת לכריתו של הילד. "כלום יש לך קמע מועיל יותר מדף של חומש קדוש?", הקשתה. "הבט וראה מה גדול כוחה של תורתנו הקדושה!". הביט האב ונחרד. "מה זאת עשית?", זעק. "הלא זהו דף מהתוכחה הנוראה!". ואכן, בדף זה נכתבו הקללות האיומות: "ייככה ה' בשיגעון...ופחדת לילה ויומם...בבוקר תאמר מי ייתן ערב ובערב תאמר מי ייתן בוקר...". החווירה האשה והתנצלה: "וכי מניין לי לדעת מה כתוב בדף? לא ידעתי אלא שזהו דף מהתורה הקדושה, וייחלתי, שבזכותה ובזכות השמות הקדושים הכתובים בו, ישלח לו ה' רפואה שלמה- ועיניך הרואות, שאמנם שלח!". כאשר סיים רבנו את סיפורו המופלא הוסיף ואמר: "בואו וראו מה כוחה של אמונה תמימה, המהפכת אף את מידת הדין למידת רחמים. ואת הקללות הנמרצות לברכות נשגבות!".

קו ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

2 שלוחה

1 שלוחה

מענה טלפוני לשאלות בענייני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א
בין השעות 09:00-23:00

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א
24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

הדרת חתנים וכלות

מדריכי חתנים ומדריכות כלות מקצועיים ומנוסים מוסמכים ע"י הרב אבנר קוואס, בכל רחבי הארץ.

1599-59-59-39